

Лугіна Олена Миколаївна

Студентка 3-го курсу ФСП НТУУ «КПІ»

БЕЗПЕКА ДІТЕЙ В УКРАЇНІ І СВІТІ: СТАН ПРОБЛЕМИ.

Забезпечення належного захисту прав дитини має бути визнане одним з пріоритетних завдань як окремих держав, так і всього людства. Дитяча проституція, торгівля дітьми, дитяча порнографія є насильством над особистістю дитини, завдає їй не лише фізичної шкоди, але й психологічних травм, негативні наслідки яких часто набувають незворотного характеру. Будь-який прояв такої злочинності є небезпечним і боротьба з нею має бути безкомпромісною не лише на національному, але й на міжнародному рівнях.

20 листопада 1989 р. Резолюцією Генеральної асамблеї ООН була ухвалена Конвенція про права дитини, яка набула чинності 2 вересня 1990 р. Впродовж десяти років її ратифікувала 191 держава, вона отримала найбільшу кількість ратифікацій за всю історію людства. Україна ратифікувала цю конвенцію 27 лютого 1991 р., а набула вона чинності для України з 27 вересня 1991 року. Конвенція зобов'язує держави-учасниці створювати умови для покращення захисту прав дитини, її вільного розвитку.

Також, 3 квітня 2003 р. Верховна Рада України ратифікувала Факультативний протокол від 20 травня 2000 р. до Конвенції про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції та порнографії, яку Україна підписала 7 вересня 2000 р. Ратифікувавши цей протокол наша держава взяла на себе зобов'язання гарантувати захист дитини від практики торгівлі дітьми, дитячої проституції, дитячої порнографії; вживати всіх можливих заходів щодо попередження та викорінення цих явищ, а також надавати допомогу потерпілим від цих злочинів.

Не зважаючи на боротьбу з розповсюдженням дитячої проституції, торгівлі дітьми, дитячою порнографією – ці явища не тільки не зникають, а й набирають все більш загрозливих обертів, як в Україні, так і в світі. Сьогодні ці злочини перетворились в окрему галузь економіки, яка приносить величезні прибутки. Деякі дослідники наголошують на тому, що за останні

роки цей «бізнес» зайняв третю сходинку по прибутковості, уступаючи лише торгівлі наркотиками і зброєю.

Нерідко самі батьки вдаються до експлуатації або продажу власних дітей з метою одержання прибутку. Трапляються випадки коли ціна власної дитини дорівнює ціні пляшки горілки.

Інтернет став найзручнішим місцем для розповсюдження дитячої порнографії та пропонування дитячих секс - послуг. Свою роль відіграє, те, що дитячі секс-послуги дешевші за послуги дорослих повій, пояснюється що зумовлює постійний попит на малолітніх путан. Закриті нічні клуби, шлюбні та модельні агентства часто за досить невинними назвами приховують борделі або організації для ввезення/вивезення «живого товару». Торгівля дітьми має не тільки транскордонний характер (на жаль, вивести дітей за кордон не так складно, через недосконалість правил виїзду дітей), а й внутрішньодержавний. Такі «раби» є дешевими, а виконувати можуть будь-яку чорну роботу. Найчастіше це: проституція, робота в промисловому та сільському господарстві, робота танцівницями, офіціантками тощо.

У 2007 р. створено постійно діючий консультативно-дорадчий орган при Кабінеті Міністрів України – Міжвідомчу раду з питань сім'ї, гендерної рівності, демографічного розвитку та протидії торгівлі людьми, основним завданням якої є проведення дієвої державної політики для протидії торгівлі людьми, координація дій щодо розшуку, повернення та реабілітації жертв. Також створена Державна програма протидії торгівлі людьми, роботу якої координує Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України.

Провідне місце у боротьбі з цими негативними явищами звісно займають правоохоронні органи. Налагоджено співробітництво з Інтерполом, Європолом, Регіональним центром Південно-Східної ініціативи співробітництва з транснаціональною злочинністю та правоохоронними органами інших держав. Здійснено декілька успішних міждержавних операцій. Також діє ряд громадських організацій, що здійснюють боротьбу з цими суспільно негативними явищами. Серед них Міжнародний жіночий

правозахисний центр «Ла Страда-Україна», Український освітній центр реформ, ЮНІСЕФ та інші. Діють центри психологічної допомоги та телефони довіри, куди можуть звернутись потерпілі діти.

Разом з тим, представництво Дитячого фонду ООН в Україні ЮНІСЕФ, проаналізувавши в 2009 році українське законодавство на предмет його відповідності Факультативному протоколу до Конвенції ООН про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії, виявило ряд невідповідностей нашого законодавства Факультативному протоколу. Це, зокрема, стосується кримінального, кримінально-процесуального кодексів та кодексу про адміністративні правопорушення. 19 листопада 2010 року народним депутатом Володимиром Малишевим до Верховної Ради України були внесені два законопроекти про зміну та доповнення положень цих кодексів, які стосуються охорони прав дитини та захисту дитини від торгівлі людьми та експлуатації. Обидва законопроекти викликали значний суспільний резонанс. Однак, жоден з них досі не був схвалений Верховною Радою України.

Напередодні Євро-2012 проблема злочинності проти дітей набуває все більшої актуальності. З напливом туристів може зрости і потреба в секс – послугах і поповнити лави «жриць кохання» можуть діти. Як зазначила в одному з інтерв'ю президент Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда-Україна», доктор юридичних наук К. Левченко: «Ми хочемо, щоб при в'їзді в Україну, скажімо, в тому ж Бориспільському міжнародному аеропорту закордонним футбольним фанатам пропонували не карти з позначеними місцями, де можна «розслабитися», а інформацію про те, що купівля сексуальних послуг від неповнолітніх є злочином, який карається ув'язненням на певний термін. Але перед тим така норма має бути закріплена в чинному законодавстві.» На нашу думку, таке зауваження є більш ніж доречним.

Міжнародне співробітництво з питань захисту прав дитини є головною зброєю у боротьбі з дитячою проституцією, торгівлею дітьми та дитячою

порнографією. Кожна дитина повинна мати дитинство! Об'єднавши зусилля ми якщо і не подолаємо, то хоча б «зменшимо оберти» цього нелюдського «бізнесу».

Список використаної літератури:

1. Конвенція про права дитини від 20 листопада 1989 р. (ратифіковано Україною 27 лютого 1991 р)
2. Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії від 01.01.2000 р.(ратифіковано Україною 03.04.2003)
3. Міжнародний жіночий правозахисний центр «Ла Страда-Україна»